

Minea

Elokuun 17

Pyhän marttyyri Myronin muisto

Julkaistu Ortodoksi.net-sivustolla 1.4.2013

Ehtoopalveluksessa

Avuksihuutostikiirat

Juhlan stikiirat, 2.säv.

Millä huulilla me alhaiset voisimme ylistää autuaaksi Jumalansynnyttäjää? Hän on luomakuntaa kalliimpi, kerubeita ja kaikkia enkeleitä pyhempi, Kuninkaan järkkymätön valtaistuin, huone, jossa korkein asui, maailman pelastus, Jumalan pyhäkkö, ja jumalallisena muistopäivänään hän antaa uskovaisille runsaasti suurta armoa.

Mitä hengellisiä veisuja me nyt kantaisimme Sinulle, oi pyhä? Kuolemattomalla nukkumisellasi Sinä pyhitit koko maailman ja siirryit ylimaalliseen näkemään Kaikkivaltiaan ihanuuden ja riemuitsemaan Äitinä Hänen kanssansa. Enkelijoukot ja vanhurskasten sielut saattoivat Sinua, oi puhdas. Rukoile heidän kanssansa meille rauhaa ja suurta armoa.

Mitä peljättäviä veisuja Sinulle, Neitsyt, silloin kannettiinkaan? Vuoteesi ympärillä seisoivat kaikki Sanan apostolit ja huusivat hämmästyneinä: Kuninkaan palatsi nousee, pyhityksen arkki kohoa korkeuteen. Auetkaa, portit, että Jumalan portti voisi käydä sisälle suuressa ilossa, rukoilemaan lakkaamatta maailmalle suurta armoa.

Pyhän stikiirat, 2.säv.

Kun jumalankieltämisen rovio söi koko maata, Sinä, autuas, Hengen lämmön sytyttämänä julistit hyvyydessään Jumalan palvelijattaresta, Neitseestä lihaan pukeutunutta Sanaa. Sen tähden Sinä kestit tulen ja kidutusten hirveät rangaistukset Hengen voiman vahvistamana.

Kun huonomaineinen vihollinen riensi imarteluihin lumoamaan mielesi, Sinä asetuit lujasti vastustamaan miehuuden kaunistamana. Ylistettävä marttyyri Myron, Sinä kestit tuskia, jotka johdattivat Sinut taivasten valtakunnan tuskattomaan päämäärään ja iankaikkiseen nautintoon.

Kun vihollinen piiskasi armottomasti silpovin, repivin jäntein pyhitettyä lihaasi, Sinä, marttyyri, pidit katseesi kiinnitettynä Kristukseen, joka ojensi Sinulle jumalallisen voiman käden. Niin Sinä käytyäsi tien loppuun saavutit suurimman palkinnon, urhea taistelija Myron.

Kunnia... nyt... 2.säv.

Tänään antaa kaikkein pyhimmän sielunsa Poikansa käsiin hän, / joka on taivaita korkeampi ja kerubeja kunnioitettavampi / sekä koko luomakuntaa kunniallisempi / ja joka

täydellisen puhtautensa tähden tuli iankaikkisen olemuksen astiaksi. / Hän täyttää koko maailman ilolla ja antaa meille suuren armonsa.

Virrelmästikiirat, 2.säv.

Opetuslasten joukko kokoontui maan ääristä puhtaitten enkelten kanssa hautaamaan Jumalan vastaanottanutta ruumistasi, oi Jumalan Äiti.

Liitelauselma: Nouse, Herra, tule asuinpaikkaasi, Sinä ja arkku, jossa voimasi on!

Tulkaa, maasta syntyneet, muodostakaamme tänään kirkas kuoro enkelten kanssa ainoan Jumalanäidin nukkumisen johdosta.

Liitelauselma: Herra on vannonut Daavidille valan, antanut lupauksen, jota Hän ei peruuta.

Turmelus ei voinut lähestyä Sinun ruumistasi, vaikka se haudattiinkin luonnon lain mukaisesti. Se pysyy turmeltumattomana.

Kunnia... nyt... 2.säv.

Kaikkein viattomin Morsian, / Isän hyvänn tahdon i ti, / jonka Jumala oli ennalta valinnut jumalallisen ja inhimillisen luontonsa yhdistymisen asumukseksi, / antaa tänään puhtaan sielunsa Luojalleen ja Jumalalleen. / Ruumiittomat voimat ottavat hänet jumalallisesti vastaan / ja iankaikkiseen elämään siirtyy hän, / joka totisesti on Elämän iti, / lähesymättömän valkeuden lamppu, / uskovaisten pelastus ja meidän sielujemme toivo.

Ehtoopalveluksen loppuosa, ja päätös.

Aamupalveluksessa

Psalmikatismen 1:sen kunnian jälkeen juhlan katismatropari, 3.säv.

Ottaen Sinun hengellisen sielusi majastasi ja haudasta puhtaa majasi Sinun Poikasi, oi Jumalansynnyttäjä, siirsi ne taivaisiin maksaen niille, jotka rohkenivat yrittää kumota Sinun paarisasi. Oi puhdas, pelasta esirukouksillasi ne, jotka uskolla sitä tervehtivät.

Kunnia... nyt... Sama uudelleen.

Psalmikatismen 2:sen kunnian jälkeen juhlan katismatropari, 4.säv.

Sinusta lihaksi tullut Luojasi ja Jumalasi siirsi käsissään Sinun sielusi tahrattomaan elämään. Sen tähden me puhtaasti ylistämme autuaaksi Sinua, ainoaa puhdasta ja saastatonta, ja ylistäen Sinua totisena Jumalansynnyttäjänä me kaikki huudamme: Rukoile Kristusta, jona tykö siirryit, että Hän pelastaisi meidän sielumme.

Kunnia... nyt... Sama uudelleen.

Sitten juhlan ensimmäinen kanoni ja tämä pyhän kanoni, jonka akrostikon on: Myron, minä veisaan mirhatuoksuista armostasi. Josef.

1. veisu. 2.säv. Irmossi

Tulkaa, ihmiset, / veisatkaamme virsi Kristukselle Jumalalle, /joka jakoi kahtia meren / ja johdatti valitsemansa kansan pois Egyptin orjuudesta, / sillä Hän on ylistetty.

Troparit

Viettäessämme karkeloiden taistelija Myronin muistoa, veisatkaamme kaikki ylistystä jumalalle, joka vahvisti hänet tuhoamaan vihollisen vallan.

Taistellesasi lain mukaisesti Sinä, paljon taistellut marttyyri, kannoit itsesi Hyväntekijälle pyhäksi lahjaksi ja kalleudeksi ja tuoksuvaksi uhriksi.

Huolellisena, Neitseestä esiin loistaneen puhtaana temppelinä Sinä, kunniakas, karkotit sielun turmelevan suden, joka ryntäsi hämmentämään jumalallisen lauman.

Jumalansynnyttäjälle

Yksin Sinä olet aviota tuntematta synnyttänyt Jumalan, oi puhdas Valtiatar. Hänet tunnustaessaan meidän kaltaiseksemme tulleet voittoisat marttyyrit kukistivat eksytyksen.

3. veisu. Irmossi

Vahvistettuasi minut uskon kalliolle / Sinä avasit suuni vihollisiani vastaan, / sillä henkeni riemuitsi veisatessani: / Ei ole muuta pyhää kuin meidän Jumalamme / eikä muuta vanhurskasta paitsi Sinä, Herra!

Troparit

Ylentäen sydämesi rakkauden ristille ylennettyyn Herraan, Sinutkin, taistelija, ylennettiin puulle runneltuna, mutta auliisti Sinä veisatit: Ei ole muuta vanhurskasta kuin Sinä, Herra.

Sinä, Kristus Kuninkaan maineikas, urhea soturi, iskit hirmuvaltiaan sydämeen sanojesi terävät nuolet ja lausuit veisaten: Ei ole muuta vanhurskasta kuin Sinä, Herra.

Paljon taistellut Myron, koittaen aamun ja päivän tavoin Sinä hajotit tietämättömyyden pimeyden ja valistit ne, jotka joka päivä veisaavat: Sinä olet meidän Jumalamme eikä ole muuta vanhurskasta kuin Sinä, Herra.

Jumalansynnyttäjälle

Synnyttäessäsi ihmeellisesti parantajan, Jumalan, Sinä Neitsyt paransit koko jumalankieltämistä sairastavan luomakunnan. Sen tähden me huudamme Sinulle kiitollisina: Ei ole muuta nuhteetonta kuin Sinä, Valtiatar.

Irmossi

Vahvistettuasi minut uskon kalliolle / Sinä avasit suuni vihollisiani vastaan, / sillä henkeni riemuitsi veisatessani: / Ei ole muuta pyhää kuin meidän Jumalamme / eikä muuta vanhurskasta paitsi Sinä, Herra!

Juhlan kontakki, 6.säv.

Esirukouksissaan väsymätöntä Jumalansynnyttäjää / ja puolustuksessaan horjumatonta toivoa / ei hauta ja kuolema valtaansa saanut, / sillä hänet, niinkuin Elämän äidin, / saattoi elämään Hän, joka oli asunut ainaisessa Neitseessä.

Sitten pyhän katismatropari, 4.säv.

Uskovaiset kokoontukaamme kaikki seppelöimään mirhantuoksuisin lauluin ja veisuin pyhitetty taistelija, kunniakas Myron, joka antaa parannuksen kaikenlaiselle pahalle.

Kunnia... nyt... Juhlan katisma, 4.säv.

Oi pyhä, veisuin ylistettävä Jumalanäiti, saatuamme puhtaan siirtymisen juhlaksi me hartaasti ylistämme Sinua veisuin. Älä ylenkatso meitä, jotka rakkaudella veisaamme ylistystäsi.

4. veisu. Irmossi

Veisuin minä ylistän Sinua, Herra, sillä olen kuullut sanoman ja hämmästynyt, koska Sinä tulet minuun asti etsien minua, eksynyttä. Sen tähden minä ylistän suurta alentumistasi tyköni, oi armorikas.

Troparit

Sinä, kunniakas, tunnustit kilpakentällä hirmuvaltiaitten keskellä Neitseestä esiin loistaneen Vapahtajan, Jumalan ja Herran, painoit kärsivällisyydelläsi alas heidän kulmansa ja hävitit monijumalaisuuden.

Urhea marttyyri, kun et silvottuna ja piestynä antanut yhtään periksi, Sinä hämmästyit Sinut näkevät enkelit kärsivällisyydelläsi, jonka avulla tuhosit lihattomat viholliset ja tulit voittajaksi.

Autuas, viisas Myron, täynnä jumalallista vilvoitusta Sinä astuit urheasti tuliseen pätsiin. Siellä Sinun nähtiin iloitsevan enkelten kanssa tulen mitenkään Sinua polttamatta.

Jumalansynnyttäjälle

Oi puhdas, Sinun synnytyksesi suuri ja peljättävä salaisuus hämmästyttää kaikki mielet, sillä Jumala näki hyvyydessään hyväksi tulla Sinusta ihmiseksi maailman pelastukseksi ja uudelleen luomiseksi.

5. veisu. Irmossi

Kristus, Vapahtajani, rauhan Ruhtinas, / pimeydessä olevien valo ja epätoivoon joutuneiden pelastus! / Aamusta varhain minä käännyin Sinun puoleesi, / valista minut kirkkaudellasi, / sillä en tunne muuta Jumalaa kuin Sinut.

Troparit

Jumalallisen kirkas ja valoisa muistosi levittää Pyhän Hengen voimalle koko maailmaan leviävää jumalisuuden valistusta ja valistaa ne, jotka sitä kunnioittavat ja julistavat urotekojasi.

Kunniakas, urhea marttyyri, todella nuorekkaasti Sinä kestit lihattoman tavoin katkerat rangaistukset, sillä nyljettynäkin Sinä olit kärsivällinen, ikään kuin toisen kärsiessä, selvästi näkymättömän voiman vahvistamana.

Sinun tuskistasi, oi marttyyri, kumpusi hyvänhajuista mirhaa, joka karkottaa jumalankieltämisen koko pahan hajun, mutta levittää aina hyvää tuoksua Kristuksen pyhään kirkkoon, joka selvästi uskolla ja rakkaudella ylistää Sinua autuaaksi.

Jumalansynnyttäjälle

Siunattu ja puhdas, rukoile Sinusta sanomattomalla tavalla lihaksi tullutta, että Hän pelastaisi meidän kaikista näkyvistä ja näkymättömistä vihollisista, kun me julistamme Sinusta puhtaana Jumalansynnyttäjänä.

6. veisu. Irmossi

Herran puoleen huusi Joonas meripedon vatsasta: / Minä rukoilen Sinua, / nosta minut ylös helvetin syvyydestä, / että minä Sinulle, Pelastajalleni, / uhraisin ylistysveisuin totuuden hengessä.

Troparit

Pyhitetyn veresi pisariin Sinä, urhea soturi, hukutit pahojen henkien joukot ja tultuasi erinomaiseksi voittajaksi riensit seppelöitynä ylös Jumalan tykö.

Nähdessään Sinun jumalallista kirkkautta loistavat kasvosi, oi taistelija, hirmuvaltiaat hämmästyivät, mutta kun eivät tunteneet Jumalaa, joutuivat pimeyden valtaan ja iankaikkiseen kadotukseen.

Oi autuas ja ylistettävä, raaan hirmuvaltiaan käskystä Sinä kestit yliluonnollisesti nylkemisen ilmaisten puhdasta ja täydellistä pyrkimystäsi kohti Jumalaa.

Jumalansynnyttäjälle

Sinussa, Neitsyt, uudistuivat luonnon lait, sillä yliluonnollisesti ja ihmeellisesti Sinä synnytit luonnoltaan käsittämän Jumalan, Emmanuelin, meidän uskovaisten uudesti syntymiseksemme.

Irmossi

Herran puoleen huusi Joonas meripedon vatsasta: / Minä rukoilen Sinua, / nosta minut ylös helvetin syvyydestä, / että minä Sinulle, Pelastajalleni, / uhraisin ylistysveisuin totuuden hengessä.

Kontakki, 2.säv.

Pienokaisesta asti Sinä, autuas, rakastit Kristusta ja noudatin Hänen jumalallisia käskyjänsä. Sinä, Myron, riensit täysin Hänen tykönsä ja pääsit lepoon, ja nyt Sinä ylistät Häntä enkelten kanssa rukoillen kaikille jumalallista anteeksi antamusta.

likossi

Ylistäkäämme kaikki kohdusta asti pyhitettyä Kristuksen totisena tuoksuvana mirhavoiteena, sillä totisesti hän antaa hartaalla uskolla luokseen tuleville sairauksien parannuksia. Luojan rakkautta palaen hän, autuas, kärsii puutteessa olevien kanssa ja

pelastaa hirveyksistä. Hän levittää Hengen hänelle antamaa armon hyvää tuoksua ja rukoilee kaikille jumalallista anteeksiantamusta.

Synaksario

Samana kuun 17:ntenä päivänä muistellemme pyhää marttyyri Myronia.

Säkeitä

Myron sanoi: Mitä huolin pään katkaisemisest, kun saan kalliin seppeleen?

Seitsemäntenätoista terävä miekka leikkasi Myronin.

Samana päivänä muistellemme pyhiä marttyyreja Stratonia, Filipposta, Evtykianosta ja Kyprianosta.

Säkeitä

Straton sanoi: Inhottavat miehet tekevät minut inhoksi ja surmaavat minut tulella.

Filippos, koska Sinä rakastit Jumalaa enemmän kuin sieluasi, et tuleenkaan tuomittuna tullut sielun rakastajaksi.

Evtykios oli palavassa pätsissä kuin hevonen sanan kentällä.

Kestä, Kyprianos, kärsivällisesti pätsin tuli, niin vältät raamatun mainitseman ulkopuolisen tulen.

Samana päivänä muistellemme pyhiä marttyyreja Paavalia ja Lulianiaa, hänen sisartaan.

Samana päivänä muistellemme pyhiä marttyyreja Tyrsoista, Levkiosta, Koronatosta ja heidän seuralaisiaan, ja Harmationissa vietämme jumalanpalveluksen ylen pyhän Valtiattaremme Jumalansynnyttäjän ja ainaisen Neitseen Marian kunniaksi.

Pyhiesi esirukouksien tähden, Jumala, armahda meitä. Amen.

7. veisu. Irmossi

Kolme nuorukaista polki maahan jumalattoman määräyksen, / kun Duuran lakeudella palvottiin kultaista kuvapatsasta. / Sen tähden heidät heitettiin liekkeihin, / mutta taivaallinen kaste suojeli heitä, kun he veisasivat: / Kiitetty olet Sinä, meidän isiemme Jumala!

Troparit

Sinun jumalallisen rakkauden polttama mielesi, oi viisas, iloitsi ja riemuitsi ollessasi tulen keskellä, niin kuin kerran kolme nuorukaista, ja heidän kanssansa Sinä huusit uskolla: Kiitetty olet Sinä, meidän isiemme Jumala!

Nähdessään tulella kanssasi, oi viisas, sanomattomasti säteileviä enkeleitä näkijät hämmästyivät ja ylistysveisuun ryhtyen huusivat Herralle: Kiitetty olet Sinä, meidän isiemme Jumala!

Puhtain mielin seistessäsi hengellisten enkeleitten kanssa riemuiten pätsissä Sinä ylistit veisuin ylen hyvää Herraa, joka hillitsi liekit ja pelasti Sinut, ja Sinä lauloit: Kiitetty olet Sinä, meidän isiemme Jumala!

Jumalansynnyttäjälle

Pyhä Neitsyt, Sinä osoitit Jumalan tilaksi, ihanaksi palatsiksi ja jumalalliseksi valtaistuimeksi, jolla istuessaan Hän valmisti kaikille taivaallisen istuimen. Sen tähden me huudamme Sinulle: Siunattu olet Sinä, joka synnytit lihassa Jumalan!

8. veisu. Irmossi

Herran teot, veisuin ylistäkää tuliseen pätsiin heprealaisnuorukaisten kanssa laskeutunutta / ja liekit viileydeksi muuttanutta Jumalaa, / ja korkeasti kunnioittakaa Häntä kaikkina aikoina.

Troparit

Nähdessään Sinut, urhea, vastustamattomaksi, vaikka lihaasi leikeltiin luihin asti, mieletön tuomari tuotti kynsiraudoilla repien vielä sietämättömiä tuskia, mutta haavoittui parantumattomasti.

Kunniakas marttyyri Myron, kaikkien kuullen tuli Sinulta taivaasta Jumalan sana, joka kutsui Sinua sanomattomaan lepoon ja enkelten ihanaan seuraan.

Danielin tavoin Sinä, autuas, seisoi autuasta kärsimystäsi ja taistojesi ääretöntä suuruutta kunnioittavien petojen keskellä, jotka kohtasivat Sinut äänellään.

Jumalansynnyttäjälle

Vihollisen nuolen minuun osuttua on koko sieluni haavoittunut ja parantumattomasti sairas. Mutta oi nuhteeton, joka synnytit sanomattomasti Vapahtajan Kristuksen, Sinä toivottomien toivo, paranna ja pelasta minut.

Irmossi

Herran teot, veisuin ylistäkää tuliseen pätsiin heprealaisnuorukaisten kanssa laskeutunutta / ja liekit viileydeksi muuttanutta Jumalaa, / ja korkeasti kunnioittakaa Häntä kaikkina aikoina.

9. veisu. Irmossi

Uskovaiset, yksimielisesti veisuin ylistäkääme Jumalaa, / Jumalan Sanaa. / Sanomattomassa viisaudessaan Hän tuli uudistamaan Aadamin, / joka oli syömisen takia langennut turmelukseen. / Meidän tähtemme Hän sanoin selittämättömästi tuli lihaksi pyhästä Neitseestä.

Troparit

Saadaksesi nähdä kilvan asettajan Kristuksen tulevan kunnian ja sanomattoman kauneuden Sinä, urhea, taivutit pääsi ja otit vastaan miekan iskon. Niin Sinä asuit marttyyrien iloon jumalallisiin joukkoihin.

Ylistettävä Myron, Sinun ylistettävä muistosi on koittanut Sinua rakastaville ja levittää uskovaisten sydämiin tuoksuvan mirhan tavoin hyvää tuoksua. Täyttä esirukouksillasi meidätkin jumalallisella tuoksulla, kun me sitä juhlimme.

Herran urhea taistelija, Akaia kerskaa kapaloistasi ja taistoistasi, ja vielä enemmän Kyzikos, jolla on paljon taistellut ruumiisi totisena aarteena, parannusten lähteenä ja sairauksien puhdistuksena.

Hengellinen Siion, kaikkien pyhien valittu pääkaupunki korkeuksissa ja esikoisten puhdas kirkko, niin kuin on kirjoitettu, on saanut Sinut, marttyyreista suurimman, marttyyrina rukoilemaan aina meidän puolestamme.

Jumalansynnyttäjälle

Neitsyt, Sinä Jumalan palatsi ja valtaistuini, me kaikki huudamme Sinulle enkelin sanoin: Iloitse, Sinä jonka kautta olemme tulleet otollisiksi taivasten valtakuntaan, vaikka ennen olimme tuhoon jätettyjä järjettömästi menetettyämme alkuperäisen kauneutemme.

Irmossi

Uskovaiset, yksimielisesti veisuin ylistäkäämme Jumalaa, / Jumalan Sanaa. / Sanomattomassa viisaudessaan Hän tuli uudistamaan Aadamin, / joka oli syömisen takia langennut turmelukseen. / Meidän tähtemme Hän sanoin selittämättömästi tuli lihaksi pyhästä Neitseestä.

Eksapostilario, 2.säv.

Paljon taistellut marttyyri Myron, kirkko on saanut Sinut mirhantuoksuiseksi ruusuksi, sillä Kristuksen tähden iloiten taistellesi Sinä, autuas, osoitduit sellaiseksi ja sait Hänen hyvän tuoksunsa ja kunnian. Hänen edessänsä Sinä aina muistat meitä, jotka rakkaudella Sinua kunnioitamme.

Ja juhlan eksapostilario, 3.säv.

Vapahtaja toimitti apostolit synnyttäjänsä tykö jyllinällä pilvissä, että he rakkaudella hänet hautaisivat, ja hän itsekkin laskeutui sinne enkelisaattueen kanssa.

Virrelmästikiirat, 2.säv.

Ylhäinen valtakunta, valittujen kunniaa, ottaa Sinut Neitsyt, Jumalan Morsiamena vastaan lähdettyäsi Poikasi tykö.

Liitelauselma: Nouse, Herra, tule asuinpaikkaasi, Sinä ja arkku, jossa voimasi on!

Opetuslasten kuoro on kokoontunut ihmeellisesti maailman ääriltä hautamaan Sinun jumalallista ja tahratonta ruumistasi.

Liitelauselma: Herra on vannonut Daavidille valan, antanut lupauksen, jota Hän ei peruuta.

Kunnia taivaissa, maan päällä riemu, sillä Luojan itä antaa nyt sielunsa Herran käsiin.

Kunnia... nyt... 8.säv. Valtias Leon runo.

Todistan molemmat luontonsa Jeesus, Sinun Poikasi, oi Jumalansynnyttäjä, ja meidän Jumalamme, kuoli ihmisenä, mutta nousi Jumalana ylös. Sinunkin, oi Jumalanäiti, Hän näki hyväksi kuolla luonnon lain mukaisesti, etteivät uskottomat pitäisi taloudenhoitoa harhakuvana. Sinä, taivaallinen Morsian, nousit majastasi ikään kuin häähuoneesta taivasiin. Ilma pyhittyi Sinun noustessasi, niin kuin maakin valistui synnyttäessäsi. Apostoli saattavat Sinua ja enkelit ottavat Sinut vastaan. Haudattuaan puhtaan ruumiisi ja laulaessaan hautaveisua he näkivät Sinut ilmassa ja lausuivat peloissaa: Korkeimman oikea käsi on muuttunut, mutta Hän on turvasi etkä Sinä järky. oi paljon veisattu Neitsyt, älä lakkaa kaitsemasta meitä, sillä me olemme Sinun kansaasi ja Sinun

laumasi lampaita. Sinun nimeäsi me kutsumme anoen Sinun kauttasi pelastusta ja suurta armoa.

Ektenia, ja päätös.